

det Vandreskuer, der holdes rundt omkring i Landets forskellige Egne for at komme alle Landboere til gode. Jeg synes, man maa gaa ud fra, at Jernbanebestyrelsen ikke skal kunne sige, at vi skulle holde os til Aarhus, Randers eller Horsens. Det er ikke det Synspunkt, vi gaa ud fra. Vi maa gaa efter, at disse Skuer saa nogenlunde ligeligt komme alle Landmænd til gode. Vi have haft Skuer i Hjørring, Esbjerg, Skive, Holstebro og Vejle, og vi ville næste Aar gaa først til Grenaa, saa til Horsens, saa til Thisted, og saa maaske kommer Turen til Odder, og naar Turen kommer til, at der skal være Skuer der, er jeg vis paa, at Privatbanerne ville bestræbe sig paa alle mulige Maader for at modtage Landboerne. De vide nemlig, at der er stor Fortjeneste derved. Selv om det er nogen Ekstraudgift i Øjeblikket, kommer der saa megen større Indtægt ind ved Salg af Billetter og Fragt af Kreaturer, at det skal nok betale sig. Derfor undrer det mig, at Jernbanebestyrelsen ligesom vil foreskrive os, at vi skulle holde Skuerne paa de Pladser, som passe den bedst. Det er dog Jernbanerne, der ere til for det danske Folks Skyld, og ikke os, som skulle rette os efter dem. Sidste Aar var der i Horsens tilmed en Nettofortjeneste af 50,000 Kr. Der vil ogsaa blive Fortjeneste i Grenaa, der kan ikke være Tale om andet. Derfor synes jeg, at der er uhyre lidt Grund til, at vi selv skulle udrede Omkostningerne ved Anlæg af Omløbsspor og andre foreløbige Foranstaltninger og saa alligevel skulle betale Billetter og Fragt, medens Banen skulde have det store Overskud. Der er ikke noget i Vejen for, at de jydsk Landboforeninger ville betale, hvad det koster, naar de maa faa Halvparten af Fortjenesten ved den forøgede Trafik, der bliver til den Tid. Jeg synes ikke, man med Rimelighed kan forlange, at vi skulle betale for de Foranstaltninger, som bringe Banen Indtægt. Derfor haaber jeg, at denne Sag gaar i Orden, og den højtærede Ministers Svar i Dag var ogsaa mere imødekommende end sidst.

At Staten skal tjene ved Forretningen, medens vi skulle betale Omkostningerne, synes jeg er ganske uholdbart. Man maa ikke tro, at vi kunne holde disse Dyrskuer lige saavel det ene Sted som det andet. Man har villet sige, at det var en Dumhed at ville flytte dette Dyrskue til Grenaa, men det er med velhærd Hu, at man har valgt denne Egn, hvorved hele den østlige Middeld af Jylland kan faa

sine Kreaturer til Skue lige saa godt som andre Egne. Noget lignende vil ske, naar Dyrskuerne om et Par Aar flyttes til Thy og skulle afholdes i Thisted. Der kan ogsaa blive Fortjeneste til den Tid, og naar der tjenes derved, kan det nok betale sig at anlægge Sporene til den forøgede Trafik. Vi ville ikke rette os efter Jernbanebestyrelsens Ønske om, at vi skulde afholde Dyrskuerne i Aarhus eller Randers eller lignende Pladser, hvor det passer den, saa ville vi hellere lade være at holde Skue. Jeg har for Resten paa Delegeretmødet i Aar stemt for, at vi ikke skulde have Skue mere end hvert andet Aar, men det blev alligevel vedtaget, at vi skulde beholde den gamle Ordning med Skue hvert Aar. Det blev vedtaget, at de store Byer skulde have Skue det Aar, hvor der var stort Skue med ældre Dyr, medens vi med de andre Skuer, Ungskuer, skiftede mellem de almindelige Byer, Grenaa, Holstebro, Skive o. l. Derfor er det rimeligt, at denne Egn er kommen med. Jeg er vis paa, at Landboforeningerne ville finde det rigtigt, at vi ikke kunne gaa ind paa at vælge de Pladser, der tjene Banerne bedst. Jeg haaber derfor, at denne Sag gaar i Orden, og hvis den højtærede Ministers Svar ikke er fyldestgørende, vil jeg bede Tingets Flertal følge Mindretallet, der har stillet dette Ændringsforslag.

N. Jensen: Jeg var desværre forhindret i at være til Stede forleden Dag, da denne Sag blev indlagt til Diskussion, ellers vilde jeg straks have forlangt Ordet for at udtale noget lignende, som den ærede sidste Taler udtalte med Hensyn til de Skuer, som Fællesforeningen af jydsk Landboforeninger afholde. Men det glæder mig at se, at der er saa god Stemning her i Tinget for at imødekomme dette Andragende, som Foreningen har indsendt. Jeg har ogsaa det Haab, efter at have hørt den højtærede Minister, at han vil gøre sit til at imødekomme de Krav, der ere rejste og sikkerlig kun ere berettigede. Naar den højtærede Minister mente, at det var en Selvfølge, at de Sporforlængelser eller Krydsningsspor, der bleve anskaffede, og som vilde have blivende Betydning, vilde Statsbanerne bekoste, er det saare naturligt, synes jeg, andet vilde der aldrig kunne være Tale om. Men jeg mente for øvrigt, at man kunde gaa et Skridt videre. Dersom den højtærede Minister vilde faa opgjort, hvor stor Bruttoindtægten var ved Fællesskuet i Horsens forrige Aar, er jeg overbevist om, at han